

Минахми дървенный мостъ на Арда, а слѣдъ това потеглихми все край корито то на Марица. Мустафа-Паша је хубавъ градецъ. Харманли съшто лѣжи близу до пъть тѣ. Търново је малко по-отдалечено.

Между Харманли и Търново, отъ страна на желѣзна та нишка, лѣжи Узунджово, дѣто, знаешъ, става единъ пъть въ година та голѣмъ трѣгъ. А отлѣво отъ Марица је Чърпанъ, градецъ, въ който се произвожда доста голѣмо количество добро жито.

Оттукъ се види желѣзний клонъ за Ямболъ. Таа линия ште се свѣрже съ линия та Шуменъ-Русчукъ, прѣзъ най-хубава та и най-плодоносна та часть на Евронеиска Турция, толкова си прѣхвалена съ отлично то си жито и пр.

На Хаскюйската станция стигнахми за една четвъртъ отъ часть тѣ. Градъ тѣ Хаскюй је доста далечъ отъ станция та. Таа паланка је доста производителна на брашно и нѣкои други произведения. Човѣци ти ѝ са будни, пѣргави и състоятелни.

Отъ хаскюйската станция се почева онова хубаво мѣсто, оный величественъ видъ на покрити ти съ снѣгъ планини, които праветь толкова си противоположно впечатление спротивъ цвѣтита та и зеленѣющите се поле на Марица. Чудно је, наистина, да гледашь на двѣ повѣтриа изведнаждъ: на снѣгъ, а отъ друга страна да се потишь отъ дневна та топлина! И колко је хубава Марица, която съ зминоподобно то си лѣкатушение наводнава пространни ти оризови нива и носи на всакъдѣ изобилине

„Дѣй родъ тѣ ми?
Тамъ истича ѝ лѣй Марица
Сребропѣйна та с' водица,
Вредъ за драгость цвѣтъ цвѣти,
Рай, блаженство, намъ вѣсти:
Таа земя је съ хубость пълна
Българско је родъ тѣ ми!“

Икономовъ.

И това је право: хубава је таа. Таа земя је пълна съ въспоминаниа, и хубави, и тѣжовни.

Слѣдъ обѣдъ стигнахми въ Юни-махале, оттамъ въ Попово-село и Катунца.

Оттукъ нататѣкъ Пловдивъ почева да се вижда по-ясно. Между Катунца и Пловдивъ, три часа раздалечъ, отъ лѣва та